

Skibsfarten.

Samtidig med Grundundersøgelserne har der været foretaget en Optælling af de Fartøjer, der i Maanederne Juni, Juli og August have passeret Storstrømmen saavel om Natten som om Dagen. Resultatet af Optællingen ses af nedenstaaende Tabel.

1909.	Dampere.	3-mastede Skonerter.	Andre Skonerter.	Galeaser.	Jagter, Kvaser.	Lægtene.	I alt	Gennemsnit pr. Døgn.
Juni	150	12	221	317	482	35	1217	41
Juli	161	18	241	402	648	50	1520	49
Aug.	220	20	231	318	417	9	1215	39
Juni-Aug.	531	50	693	1037	1547	94	3952	43
			1780					

Det største og næststørste Antal Fartøjer, der passerede i et enkelt Døgn, indtraf henholdsvis den 21. Juli med 123 Stkr. og den 16. Juli med 106 Stkr. Det laveste Antal, der observeredes, indtraf den 9. Juni, da der kun passerede 12 Stkr. Det daglige Antal har kun 11 Gange været over 60 Stkr., og kun 6 Gange under 20 Stkr. Det samlede Antal var, som Tabellen viser, 3,952 Stkr., hvilket — i Betragtning af, at Skibsfarten i Vintermaanederne er delvis indstillet — vil svare til et aarligt Antal af 10—12,000 Fartøjer. Medregnes ikke Dampere, Lægtene og smaa Sejlskibe som Jagter, Kvaser og lignende, reduceres Tallet for Juni—August til 1,780 Stkr. og for hele Aaret til ca. 5,000 Stkr. større Sejlskibe.

Ifølge Udtalelser af lokale Søkyndige maa Beliggenheden af den østre Brolinie anses for ret tilfredsstillende for Skibsfarten, idet Fartøjer i den vanskeligste Situation, nemlig østgaaende med stærk Storm agten ind, ville kunne søge Tilflugt enten i Masnedø eller Orehoved Havn, saafremt de ikke foretrække at lægge sig for Anker i Læ af Kalven. Da der ikke ved den vestre Brolinie findes naturlig Dækning for Storm fra Vest til Nordvest, har man undersøgt Muligheden for Anlæg af en ca. 800 m lang Læmole med Retning omtrent Sydvest—Nordøst i Linien: „Blaabjerg mellem Rosenfeld Skove“ og beliggende paa Grunden nord for den ca. 8 m dybe Rende, der Øst fra skærer sig ind langs Nordsiden af Dyrefod Flakket ud for Ore-næs paa Falster. Saavel Vanddybderne som Bundforholdene viste sig særdeles gunstige for Anlægget af en saadan Læmole, der vilde kunne skaffe Læ over et ret betydeligt Vandareal med tilstrækkelig store Dybder.

Grønsund og Ulfund.

Undersøgelserne i Storstrømmen afsluttedes den 14. August, og den 16. s. M. flyttedes Materiellet til Grønsund, hvor Brolinien i Forvejen var udstukket og afmærket. Linien, hvis Beliggenhed er bestemt ved, at den træffer Falsters Kyst lige øst for Lodshusene og gaar vinkelret paa Strømretningen, har en Længde af 982 m, maalt mellem Møens og Falsters Kyst. Der pejledes Midtlinien og en Linie paa hver Side af denne i en Afstand af 50 m, og Dybden maalt for hver 20 m i Linien. Ved Pejlingen fandtes den største Dybde at være 19,3 m, og det konstateredes, at det dybe Vand gik næsten helt ind til Kysterne, som Søkortene vise.

Af Boringer foretoges 5 fra Staalpræmmene og 3 fra Isbaadsflaaden. Paa det dybe Vand viste Bundforholdene sig gunstige og meget lignende Storstrømmens; i Nærheden af Kysterne fandtes derimod bløde Lag af Mudder, Klæg og Tørv med en Tykkelse af indtil 11—12 m. To af Hullerne førtes ned til Kridtet, som fandtes i en Dybde af \div 28,5 m og \div 30,1 m.

Strømhastigheden i Grønsund er omtrent den samme som i Storstrømmen, dog snarest noget større.